

full DOMINICAL

ANEU MAR ENDINS

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Bisbe de Terrassa

Nova normalitat i incertesa davant el futur

Avui comencem la «nova normalitat» i recuperem la plena mobilitat en tot el territori. Això sí, serà obligatori l'ús de mascaretes a tots els espais, ja siguin oberts o tancats; a més, cal mantenir totes les mesures de prevenció i d'higiene contemplades per als diversos establiments i serveis; i els centres residencials de persones grans hauran de disposar de plans de contingència en cas de rebrot del mal.

Malauradament encara no s'ha descobert la vacuna i el tractament eficaç contra el coronavirus, i per això la societat s'ha de resignar a conviure amb el virus fins que no arribi. En aquest període cal mantenir amb rigor totes les precaucions i les mesures de protecció per a prevenir qualsevol contagi i reduir al mínim el risc d'un repunt de la pandèmia. Certament no ens podíem imaginar fins a quin punt es veurien trasbalsats els nostres hàbits i costums socials. De moment cal mantenir les cauteles com més

millor fins que arribi un tractament o una vacuna eficaç.

No ens ha d'estranyar que en una bona part de la població aparegui una certa por. La por forma part de la vida humana, i aquest temps està marcat per incerteses i riscos que ens provoquen por: la malaltia i la mort tan a prop, una crisi econòmica llarga i dura, una distorsió considerable en les relacions personals, familiars, laborals, socials. Com a creients també podem ser assetjats per aquesta por: ¿Els fidels tornaran a les celebracions? ¿L'Església podrà seguir la seva activitat evangelitzadora? ¿Es quedaran molts feligresos pel camí?

La por és el que varen sentir els apòstols en el llac de Genesaret. Després de la primera multiplicació dels pans, Jesús es retira a la muntanya per pregar mentre els deixebles s'avancen fins a l'altra riba. Tot d'una, la barca es troba sacsejada

fortament per les onades, perquè el vent era contrari: a més, entrada la nit, Jesús se'ls acosta caminant sobre l'aigua. Els deixebles s'espanten creient que era un fantasma. Jesús els asserena: «Ànim, soc jo, no tingueu por!» (Mc 6,50). El mar simbolitza la vida present; la tempesta significa els sofriments i les dificultats que pateix l'ésser humà; la barca representa l'Església, edificada sobre Crist. La conclusió és la necessitat de suportar amb ferma les adversitats de la vida, i confiar sempre en Déu.

En aquesta escena evangèlica hi podem distingir tres elements: el primer, que estan abandonats a si mateixos; el segon, que es troben «de nit», lluny de Jesús; per últim, que es troben exposats a les forces adverses tan exteriors com interiors. Aquests tres elements els mantenen allunyats de Jesús, i amb la distància, no el poden reconèixer; fins i tot arriben a pensar que és un fantasma i per això criden plens de por. Jesús els tranquil·litza. Tota la reflexió condueix a la confiança que l'Església naixent ha de tenir enmig de les dificultats. També nosaltres hem de revifar la confiança, perquè Jesús està entre nosaltres i ens dona pau, serenitat, unitat. Confiant en Ell superem la por.

Jesús ens diu també a nosaltres: «Ànim, soc jo, no tingueu por!». Ell ens allibera del temor i ens dona la força per a superar els problemes. Aquestes paraules formen part de l'essència del seu missatge. Es varen fer realitat per als deixebles en aquell moment i són realitat ara per a nosaltres sigui quina sigui la nostra situació. Si fixem la mirada en nosaltres mateixos o tenim més consciència dels «elements» que de la presència de Jesús, aleshores tenim por. Caminem segurs quan fixem la mirada en Ell, quan tenim consciència de la seva presència entre nosaltres.

ENTREVISTA

El poder del rosari

ANDRÉS GARRIGÓ

El poder en mis manos és un documental sobre l'esperança i el poder del rosari en temps de pandèmia, que es pot veure *online* a través de la plataforma Famiplay.com. Està produïda per Rosary Evangelization Apostolate i distribuïda per l'espanyola Goya Producciones, especialitzada en projectes audiovisuals catòlics, «més per convenciment que per demanda comercial», assegura el seu director, Andrés Garrigó. «El film, a través de testimonis commovedors, convida a resar el rosari cada dia», afirma.

Quin missatge ens transmet la pel·lícula?

Seguretat, confiança. El film mostra que el rosari és l'oració que més estima la nostra Mare, i que està a l'abast dels més humils. Ella tot ho obté del seu Fill, és l'omnipotència suplicant. I aquest poder ens el transmet a nosaltres, el tenim a les nostres mans quan anem desgranant el rosari.

Què ens aporta el rosari?

Els testimonis que hi apareixen ens narren amb sinceritat els fruits que han obtingut del res del rosari. Tots han sentit d'alguna manera la presència propera i protectora de la Mare de Déu. Ens expliquen que aquestes avemaries els ajuden a resoldre problemes personals o familiars. Però també són un antídoto contra les amenaces a la fe, especialment en moments de crisi. Per això és tan necessari ara, quan les crisis es multipliquen: sanitària, econòmica, moral...

En què pot ajudar el documental a superar les crisis?

Ajuda a afrontar tota mena de patiments, com la pandèmia actual. I no sols els afronta, sinó que també pot posar-los fi. Depèn de quanta gent pregui i de la fe amb la qual ho facin. La pel·lícula ens mostra exemples històrics.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

ENRIC PUIG JOFRA, SJ
Secretari general de la FECC

Enmig del món, en el seu nom

Un grup d'universitaris cristians va veure estroncades les seves reunions periòdiques en iniciar-se el confinament provocat per la pandèmia. Fa unes setmanes es retrobaren, presencialment, per acabar el curs tot celebrant l'eucaristia. Afirmava una de les noies: «Un dia van venir al grup dos testimonis i ens van dir que l'Amor és creatiu. Però el que no sabíem era que això ho experimentaríem aquest mateix curs, reunint-nos mitjançant les pantalles. Gràcies a aquestes trobades hem compartit preocupacions, dubtes, patiments i els moments especials de pregària, petites llums que han ajudat a viure el confinament amb més pau i esperança.»

«Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres. Llavors va alenar damunt d'ells i els digué: Rebeu l'Esperit Sant» (Jn 20, 21-22). L'homília del celebrant convidà al seguiment actiu de Jesús, el Crist: «Jesús es posa al bell mig dels deixebles i transforma la seva vida d'esporguats a dones i homes valents. Disposats a sortir decididament i donar testimoni de Jesús vivent i del Regne. En quina mesura deixem que Jesús ocupi el nostre centre i trasbalsar-nos la vida? I com esdevé centre de la nostra vida? Cuidem la pregària personal,

la lectura de la Paraula, la comunitat, el servei, l'acompanyament, el desig de seguir els seus camins? Ens unim a Ell amb afecte i amor? Jesús es presenta mostrant les mans i el costat ferit. Ens podem preguntar també si estem atents als rostres, persones, situacions, que ens acosten a les ferides de Jesús i ens el fan descobrir ben a prop [...]. Reconeixem Jesús veient-li les mans, que també tenen ferides, però unes mans a través de les quals Jesús guareix, conforta, sosté, acarona, construeix. M'agrada pensar que aquestes mans són les nostres. Som les mans de Jesús? Unes mans que no tenen por a mostrar les seves febleses. Unes mans que són la manera que té Jesús avui de guarir, confortar, sostenir, construir, acompanyar...»

Un dels nois en l'acció de gràcies conclou: «De sobte, sense quasi adonar-nos-en, el grup ha esdevingut un espai sagrat que ens ha permès tocar les nostres fragilitats i anar-hi intuïnt la presència de Déu. I ara, com Jesús va fer amb els seus deixebles, també ens envia en missió. Nosaltres, amb les nostres fragilitats i inseguretats, serem portadors del seu missatge de vida i esperança per sempre». L'Amor és creatiu enmig del món, en el seu nom.

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Piezas del mosaico del amor de Dios

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

Dios nos ama personalmente, nos ha soñado y nos ha dado la vida; nos llama a formar parte de un proyecto armonioso, como «teselas irremplazables» del mosaico del amor de Dios, nos define bellamente el Santo Padre en la homilía del pasado día de Pentecostés.

Sabemos que, si nos abrimos a un diálogo cotidiano de amor con nuestro Señor, se va construyendo y perfeccionando nuestra tesela. En la formación del armonioso y maravilloso mosaico, el Espíritu Santo, «maestro de la armonía», cuenta con nuestra docilidad y nuestra prontitud. Él debe cambiar muchas cosas en nosotros. Nuestro interior se irá adecuando a la belleza y a la armonía forjada por el amor de Dios: mansedumbre, bondad, paz, firmeza, alegría...

Vivamos gozosos de ser porción del mosaico de Dios, de ser parte integrante de la Iglesia, entregados a la construcción de la familia de Dios. Decía Francisco que sería peor que la crisis que estamos padeciendo «el drama de desaprovecharla, encerrándonos en nosotros mismos». Con el Papa, pedimos al Señor que nos libre «de la parálisis del egoísmo y encienda en nosotros el deseo de servir y de hacer el bien». Seamos testigos y misioneros del amor de Dios. Entusiastas comunicadores del gran don recibido.

Dirijamos nuestra mirada al corazón de nuestra Madre, a Ella le rogamos que nos ayude a ser «artesanos de concordia, sembradores de bien, apóstoles de esperanza» (Homilía, 9.06.19).

Lectures de la missa diària i santoral

22. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) (□ Barcelona) [2Re 17,5-8.13-15a. 18 / SI 59 / Mt 7,1-5]. Sant Paulí de Nola (Bordeus, 355 - Nola, 431), bisbe, ordenat prevere a Barcelona. Sant Joan Fischer (1469-1535), bisbe de Rochester, cardenal, i sant Tomàs More (1477-1535), pare de família i canceller d'Estat, màrtirs a Anglaterra. Beat Innocenci V, papa (1276).

23. ■ Dimarts [2Re 19,9b.11.14-21.31-35a.36 / SI 47 / Mt 7,6.12-14]. Sant Zenó, mr.; sant Josep Caffasso, prev. salesià; santa Agripina, vg. i mr. romana (s. III).

24. □ Dimecres [Is 49,1-6 / SI 138 / Ac 13,22-26 / Lc 1,57-66.80]. Naixement de sant Joan Baptista, fill de Zacaries i Elisabet, parent i precursor del Senyor.

25. ■ Dijous [2Re 24,8-17 / SI 78 / Mt 7,21-29]. Sant Pròsper d'Aquitània, bisbe; sant Guillem (†1142), abat; santa Oròsia, vg. i mr.

26. ■ Divendres [2Re 25,1-12 / SI 136 / Mt 8,1-4]. Sant Pelai o Pelagi, noi mr. de la castedat, a Còrdova (925), nat a Galícia, venerat a Oviedo. Sants Joan i Pau (Joanipol), germans mrs.; sant David, ermità (s. V); sant Josepmaria Escrivà de Balaguer (Barbastre, 1902 - Roma, 1975), prev., fund. Opus Dei. Santa Perseveranda, vg.; beata Magdalena Fontaine, vg. i mr.

27. ■ Dissabte [Lm 2,2.10-14.18-19 / SI 73 / Mt 8,5-17]. Sant Ciril d'Alexandria (370-444), bisbe i doctor de l'Església. Mare de Déu del Perpetu Socors, patrona de la Seguretat Social i del cos de sanitat. Sant Ladislau, rei hongarès; sant Zoile, mr.; beat Tomàs d'Orvieta, rel. servita.

28. ■ † Diumenge vinent, XIII de durant l'any (lit. hores: 1a setm.) [2Re 4,8-11.14-16a / SI 88 / Rm 6,3-4.8-11 / Mt 10,37-42]. Sant Ireneu (s. II), bisbe de Lió i mr., deixeble de Policarp d'Esmirna. Sant Pau I, papa (757-767); sant Argimir, monjo i mr.; santa Marcel·la, mr.

DIUMENGE XII DE DURANT L'ANY

COMENTARI

Lectura del llibre de Jeremies (Jr 20,10-13)

Digué Jeremies: «Sento com parla la gent, em veig amenaçat de tots costats; diuen: Vosaltres que teniu amb ell un pacte d'amistat, denuncieu-nos-el, perquè el puguem denunciar; seguiu-lo de prop: potser es deixarà enganyar; llavors podrem apoderar-nos-en i venjar-nos d'ell. Però el Senyor em fa costat com un guerrer invencible; per això els qui em persegueixen cauran, no podran apoderar-se de mi, quedaran tan confosos del seu fracàs, que ningú no oblidarà mai més la seva vergonya. Senyor de l'univers que coneixeu a fons els justos, que penetreu tot l'interior dels homes: feu-me veure com feu justícia, ja que és a vós que jo he confiat la meua causa. Canteu al Senyor, lloeu el Senyor: ell salva la vida del pobre de les mans dels qui volen fer-li mal».

Salm responsorial (68)

R. Escolteu-me, Senyor, vós que estimeu tant.

Per vós, Déu meu, he d'aguantar els escarnis, / i abciro els ulls, avergonyit; / els meus germans em consideren foraster, / em desconeixen els meus familiars. / El zel del vostre temple em consumia, / i he hagut de rebre els insults dels qui us ultratgen. R.

A vós us prego, Senyor, / en aquesta hora propícia; / escolteu-me, Déu meu, vós que estimeu tant, / vós que sou fidel a salvar els amics. / El vostre amor, Senyor, vessa bondat; / mireu-me, responeu, vós que estimeu tant. R.

Se n'alegraran els humils quan ho vegin; / els qui busquen Déu sincerament diran: / «Tingueu llarga vida». / El Senyor escolta sempre els desvalguts, / no té abandonats els seus captius. / Que el lloïn el cel i la terra, els mars i tot el que s'hi mou. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 5,12-15)

Germans: Per obra d'un sol home entrà el pecat al món, i amb el pecat hi entrà també la mort, que s'estengué a tots el homes, donat que tots van pecar. Abans que la llei fos donada, el pecat ja existia en el món, encara que, mentre no hi ha llei, no consta quina és la pena dels pecats. Així i tot, la mort ja imperava durant tot el temps que va d'Adam fins a Moisés, fins sobre aquells homes que no havien transgredit cap precepte, com ho havia fet Adam. I Adam prefigurava l'home que havia de venir més tard. Però el do no té comparació amb la caiguda perquè, si tants han mort per haver fallat aquell tot sol, molt més ha abundat la gràcia de Déu i el do generós que s'ha estès a tants per la gràcia d'un sol home, Jesucrist.

✠ Lectura de l'Evangelí segons sant Mateu (Mt 10,26-33)

En aquell temps, Jesús digué als seus apòstols: «No tingueu por dels homes. No hi ha cap secret que tard o d'hora no sigui revelat; no hi ha res amagat que tard o d'hora no sigui conegut. Allò que us dic a la fosca, digueu-ho a plena llum, allò que us dic a cau d'orella, proclameu-ho des dels terrats. I no tingueu por dels qui maten només el cos, però no poden matar l'ànima. Tingueu por més aviat del qui pot perdre a l'infern tant l'ànima com el cos. ¿No venen dos pardals per pocs diners? Doncs, ni un d'ells no cau a terra si no ho permet el vostre Pare. Però a vosaltres, Déu us té comptats cada un dels cabells. No tingueu por: valeu més que tots els ocells plegats. A tothom que em reconegui davant els homes, també jo el reconeixeré davant el meu Pare del cel, però a tothom que em negui davant els homes, també jo el negaré davant el Pare del cel».

Lectura del libro de Jeremías (Jer 20,10-13)

Dijo Jeremías: «Oía la acusación de la gente: "Pavor-en-torno, delatadlo, vamos a delatarlo". Mis amigos acechaban mi traspié: "A ver si, engañado, lo sometemos y podemos vengarnos de él".

»Pero el Señor es mi fuerte defensor: me persiguen, pero tropiezan impotentes. Acabarán avergonzados de su fracaso, con sonrojo eterno que no se olvidará.

»Señor del universo, que examinas al honrado y sondeas las entrañas y el corazón, ¡que yo vea tu venganza sobre ellos, pues te he encomendado mi causa! Cantad al Señor, alabad al Señor, que libera la vida del pobre de las manos de gente perversa».

Salm responsorial (68)

R. Señor, que me escuche tu gran bondad.

Por ti he aguantado afrentas, / la vergüenza cubrió mi rostro. / Soy un extraño para mis hermanos, / un extranjero para los hijos de mi madre. / Porque me devora el celo de tu templo, / y las afrentas con que te afrentan caen sobre mí. R.

Pero mi oración se dirige a ti, / Señor, el día de tu favor; / que me escuche tu gran bondad, / que tu fidelidad me ayude. / Respóndeme, Señor, con la bondad de tu gracia; / por tu gran compasión, vuélvete hacia mí. R.

Miradlo, los humildes, y alegraos; / buscad al Señor, y revivirá vuestro corazón. / Que el Señor escucha a sus pobres, / no desprecia a sus cautivos. / Alábenlo el cielo y la tierra, / las aguas y cuanto bulle en ellas. R.

Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Romanos (Rom 5,12-15)

Hermanos: Lo mismo que por un hombre entró el pecado en el mundo, y por el pecado la muerte, y así la muerte se propagó a todos los hombres, porque todos pecaron... Pues, hasta que llegó la ley había pecado en el mundo, pero el pecado no se imputaba porque no había Ley. Pese a todo, la muerte reinó desde Adán hasta Moisés, incluso sobre los que no habían pecado con una transgresión como la de Adán, que era figura del que tenía que venir. Sin embargo, no hay proporción entre el delito y el don: si por el delito de uno solo murieron todos, con mayor razón la gracia de Dios y el don otorgado en virtud de un hombre, Jesucristo, se han desbordado sobre todos.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 10,26-33)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «No tengáis miedo a los hombres, porque nada hay encubierto, que no llegue a descubrirse; ni nada hay escondido, que no llegue a saberse. Lo que os digo en la oscuridad, decidlo a la luz, y lo que os digo al oído, pregonadlo desde la azotea. No tengáis miedo a los que matan el cuerpo, pero no pueden matar el alma. No; temed al que puede llevar a la perdición alma y cuerpo en la "gehenna". ¿No se venden un par de gorriones por un céntimo? Y, sin embargo, ni uno solo cae al suelo sin que lo disponga vuestro Padre. Pues vosotros hasta los cabellos de la cabeza tenéis contados. Por eso, no tengáis miedo: valéis más vosotros que muchos gorriones. A quien se declare por mí ante los hombres, yo también me declararé por él ante mi Padre que está en los cielos. Y si uno me niega ante los hombres, yo también lo negaré ante mi Padre que está en los cielos».

«No tingueu por dels qui maten només el cos»

JORDI LATORRE, SDB

Director de l'ISCR Don Bosco

A l'Evangelí de Mateu segueix el discurs de la Missió (c. 10) que Jesús adreça als Dotze, i que havíem iniciat diumenge passat. La part d'avui se centra en la persecució que pateixen els missioners de l'Evangelí. Jesús mateix va experimentar en la seva persona la indiferència, el rebuig i la persecució. De fet, va morir torturat i executat en una creu.

El missioner del Regne es mou sempre en un ambient hostil. Jesús anuncia la persecució que van patir els cristians, ja a la fi del s. I, quan es redacten els Evangelis: la delació davant els tribunals, els assots, i l'execució. No val en aquests moments defensar-se i justificar-se, sinó seguir donant testimoni de la pròpia fe, amb paraules que l'Esperit posarà en els nostres llavis, i amb la fortalesa amb què el Ressuscitat revestirà el nostre cor: «qui es mantindrà ferm fins al final se salvarà», profetitzava Jesús.

A continuació, Jesús pretén dissipar els nostres enganys i les nostres pors: En primer lloc, vol allunyar de nosaltres l'engany de pensar que no ens afectarà la dificultat, ja que comptem amb l'assistència del Ressuscitat. Com a deixebles no som més que el nostre Mestre: ell va ser perseguit i ajusticiat, i això que comptava amb l'assistència de l'Esperit i el favor de Déu Pare! La companyia de Jesús no ens deslliura dels obstacles, ni dels patiments, sinó que ens garanteix la força necessària per afrontar-los i perseverar-hi.

En segon lloc, ens deslliura de la por; por a la nit i els seus fantasmes, però també por dels qui maten el cos. Ja Jeremies, a la primera lectura, manifesta la seva por davant aquells que el persegueixen. Els homes podem acabar amb el cos, però l'esperit pertany només a Déu, que té comptats fins els cabells del nostre cap i coneix tots i cadascun dels pardals que hi tenim. Encara que acabem violentament amb la nostra vida terrenal, la nostra vida autèntica restarà en Déu i amb Déu, i aquesta no acaba mai, sinó que perdura per sempre.

I és que Jesús uneix el seu destí al nostre, i el nostre al seu: «Si un es posa de part meua davant els homes, jo també em posaré de la seva part davant el meu Pare; però si em nega davant els homes, jo també ho negaré davant el meu Pare de el cel.»

Demanem al Senyor el coratge i la perseverança necessària per seguir testimoniant l'Evangelí de Jesucrist en un món indiferent i hostil a la fe en Déu i al seu enviat Jesucrist. Ni enganyats ni covards, sinó valents testimonis de Jesucrist davant del món.

VIDA DIOCESANA

Activitats del Sr. Bisbe

Aquest diumenge 21, a les 12 h. Presideix la Missa a la Catedral.

Dijous 25, a les 19 h. Consell diocesà d'Assumptes Econòmics.

Divendres 26, a les 11 h. Col·legi de Consultors.

Dissabte 27, a les 10 h. Presideix l'e-lecció de Priora al Carmel de Terrassa.

Diumenge 28, a les 12 h. Missa a la Catedral.

Notícies

Benedicció de l'Ou com balla. El dijous 11 de juny, a les 18 h, Mons. Saiz Meneses beneí l'Ou com balla a l'atri de la Catedral. L'Ou com balla, tradició re-

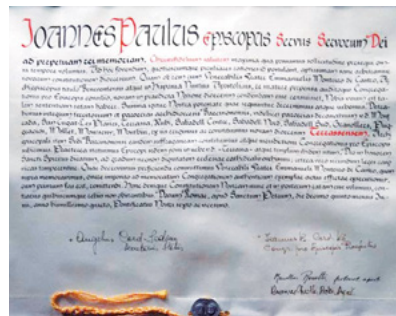
lacionada amb la festa de Corpus Christi, va estar en funcionament fins al dilluns 15.

Reunió telemàtica del Consell diocesà de Càritas. El divendres 12 de juny, el Sr. Bisbe va presidir la reunió del Consell diocesà de Càritas. Es va analitzar la situació actual, provocada per la crisi econòmica, i es va valorar molt positivament la tasca que es fa des de l'Església, amb un gran increment de recursos humans i materials per a atendre la situació difícil de moltes famílies. També van tractar temes de coordinació i es van aprovar més projectes per ajudar les persones.

Mons. Saiz Meneses celebra el Corpus Christi a la Catedral. El diumenge 14 de juny, a les 19 h, Mons. Saiz Meneses presidí la celebració de l'Eucaristia a la Catedral. Van concelebrar

Mons. Salvador Cristau, Bisbe auxiliar, i els preveres de la Catedral. En acabar la Missa va tenir lloc la processó a l'interior del temple. Des de l'atri, el Sr. Bisbe va beneir amb el Santíssim la ciutat de Terrassa.

XVI aniversari de la Diòcesi de Terrassa. El dilluns dia 15 de juny s'ha commemorat el XVI aniversari de la creació de la Diòcesi de Terrassa pel Papa Sant Joan Pau II amb la butlla *Christifidelium salutem*. S'ha pregat per la diòcesi a les diverses parròquies i esglésies del bisbat.

Agenda

Ordenació de diaques. El diumenge 12 de juliol a les 18 h, a la Catedral, Mons. Saiz Meneses conferirà el sagrat orde del Diaconat als seminaristes Enric Catalán, Gustavo Lezama, Jean Damascène Rutaysire i Àlex Serra.

Santuari de la Mare de Déu de la Salut. Horaris de visita: dilluns i dimarts, tancat. De dimecres a divendres matí de 10 a 13.30 h; tarda de 15 a 19 h. Dissabtes i diumenges: matí de 9.30 a 13.30 h; tarda de 15 a 19.45 h. Santa Missa: els diumenges a les 10.30 h. Per a casaments i aniversaris: tel. 937 251 382 i secretariasantuari@gmail.com (de dimecres a dissabte, de 10 a 17.30 h).

Columbaris a les esglésies. Diverses

parròquies de la diòcesi han habilitat espais sagrats per acollir columbaris. Actualment hi ha columbaris a la Catedral del Sant Esperit de Terrassa, i a les parròquies de: Santa Maria de Caldes de Montbui, Sant Esteve de Granollers, Sant Josep de la Llagosta, Sant Antoni de Sant Antoni de Vilamajor, i prouperament a d'altres. L'empresa Coral ofereix aquest servei. Info: tel. 900 535 811 i coralmemorial.com

REMAD MAR ADENTRO

† JOSEP ÀNGEL SAIZ MENESES
Obispo de Terrassa

Nueva normalidad e incertidumbre ante el futuro

Hoy comenzamos la «nueva normalidad», y recuperamos la movilidad plena en todo el territorio. Eso sí, será obligatorio el uso de mascarillas en todos los espacios, tanto cerrados como abiertos; además, hay que mantener todas las medidas de prevención e higiene ya contempladas para los diferentes establecimientos y servicios; y los centros residenciales de personas mayores deberán tener planes de contingencia en caso de rebrotos.

Desgraciadamente todavía no se han descubierto vacunas o tratamientos eficaces contra el coronavirus, por lo que la sociedad tiene que resignarse a convivir con el virus hasta que lleguen. En este periodo es necesario mantener con rigor las precauciones y medidas de protección para prevenir cualquier contagio y minimizar el riesgo de un repunte de la pandemia.

Ciertamente no podíamos imaginar hasta qué punto nuestros hábitos y costumbres sociales se verían trastocados. De momento hay que mantener las cautelas al máximo hasta que llegue un tratamiento o vacuna eficaz.

No es de extrañar que en buena parte de la población aparezca un cierto miedo. El miedo forma parte de la vida humana, y este tiempo está marcado por incertidumbres y riesgos que nos provocan miedo: la enfermedad y la muerte vistas de cerca, una crisis económica larga y severa, una considerable distorsión en las relaciones personales, familiares, laborales, sociales. Como creyentes también podemos ser asaltados por ese miedo: ¿Volverán los fieles a las celebraciones? ¿Podrá la Iglesia seguir desarrollando su actividad evangelizadora? ¿Quedarán muchos feligreses en el camino?

Miedo es lo que sintieron los Apóstoles en el lago de Genesaret. Después de la primera multiplicación de los panes, Jesús se retira al monte para orar mientras los discípulos se adelantan hacia la otra orilla. En un momento dado, la barca se encuentra sacudida fuertemente por las olas, porque el viento era contrario; además, entrada la noche, se les acerca Jesús caminando sobre las aguas. Los discípulos se asustan creyendo que era un fantasma y gritan de miedo. Jesús los tranquiliza: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!» (Mc 6,50). El mar simboliza la vida presente; la tempestad significa los sufrimientos y dificultades que padece el ser humano; la barca representa a la Iglesia, edificada sobre Cristo. La conclusión es la necesidad de sobrellevar con firmeza las adversidades de la vida, y confiar siempre en Dios.

En esta escena evangélica podemos distinguir tres elementos: el primero, que están abandonados a sí mismos; el segundo, que se

encuentran «de noche», lejos de Jesús; por último, que se hallan expuestos a las fuerzas adversas tanto exteriores como interiores. Los tres elementos los mantienen alejados de Jesús, y como están lejos, no lo pueden reconocer; llegan incluso a pensar que es un fantasma y por eso gritan de miedo. Jesús los tranquiliza. Toda la reflexión apunta a la confianza que la Iglesia naciente ha de tener en medio de las dificultades. También nosotros hemos de reavivar la confianza, porque Jesús está entre nosotros y nos da paz, serenidad, unidad. Confiando en Él superaremos el miedo.

Jesús nos dice también a nosotros: «¡Ánimo, soy yo, no tengáis miedo!». Nos libera del temor y nos da la fuerza para superar los problemas. Estas palabras pertenecen a la esencia de su mensaje. Se hicieron realidad para los discípulos en aquel momento y son realidad para nosotros ahora, sea cual sea nuestra situación. Si fijamos la mirada en nosotros mismos, o tenemos más conciencia de los «elementos» que de la presencia de Jesús, entonces tenemos miedo. Andamos seguros cuando fijamos la mirada en Él, cuando tenemos conciencia de su presencia entre nosotros.